

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	19:29	19:33	19:29
יציאה:	20:23	20:24	20:20
ר"ת:	21:19	21:16	21:16

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:12

פרשת קרח

עלון מס': 371

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מטעותם וללכת בדרך הישרה והנכונה. אין ראוי לנבכרא לבקש ממני שפברא אותו שפכר עבור עבודתו

בפרק הקודם (בסופו, בהבדל השביעי) באנו לנו רבנו בחיי' כי האדם שאינו בוטח בה' יתברך, מלבד מה שהוא חי חיי צער בכל פעם שאינו משיג את מבקשו או מפסיד מכספו, גם אינו חושב כלל על העולם הבא, וכל מה שמענין אותו זה העולם הזה ותענוגותיו. וכך הוא חושב: 'עד שבורא עולם יתן לי את פרנסתי ושאר כל הצרכים שלי, לי לאשתי ולבני ביתי עד סוף ימינו, ולא יהיו לי דאגות פרנסה, אז אני אתפנה לקיים את המצוות ולדאג לעולם הבא שלי'...

התשובה הראשונה לאותו אדם היא: אתה, היהודי, אינך מאמין שהנהגת הנבכראים היא על פי גזרת הבורא יתברך, ואינך מאמין בגדלו העצום ובכחו האינסופי, וכנראה גברה תאוותך עליך ולכן אתה מבקש לקחת משפון. אבל תדע, פי משפון מבקשים רק מרעך וחברך שאינו שולט עליך ואינו יכול לצוות עליך מה לעשות. אבל אדם שעובד שכיר אצל המעסיק, אינו נכון מצדו למשפון את מי שמעסיק אותו עוד לפני שהתחיל לעבד, וכנדאי שלא ימשפון העבד את אדונו לפני שיתחיל את עבודתו, וקל וחומר שלא ימשפון הנבכרא את מי שפברא אותו קדם שיתחיל לעבד אותו.

בפרק זה בא רבנו המחבר לבאר ולהראות לנו את טפשותם וטעותם של אותם אנשים, המכנים: 'כת בעלי המשכונות'. ההתנהגות של אנשים אלו כלפי בורא עולם היא כמו מנהגם של הסוחרים. כמו שסוחר מבקש לקבל סחורה בהקפה והמוכר שאינו מאמין לו או שחושש שלא יצליח לפרע את החוב מבקש ממנו משכון, כך גם בעלי כת זו, שלוקי חיים כבכול משפון מבורא עולם. רק לאחר שהם אוגרים רכוש וממון בכמות שתספיק להם לכל ימי חייהם ומבטיחים לעצמם שלא יחסר להם מאומה מצרכיהם בעולם הזה, הם מוכנים לפרע את חובם לבורא עולם להתפנות ולקיים את רצונו.

ועל כן יש להתפלא על אנשי כת זו, שהרי העבד שמבקש שכר על פעלתו זהו גנאי גדול בשבילו, כמו שאמרו חז"ל (אבות פ"א משנה ג): 'אל תהיו פעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס, אלא תהיו פעבדים המשמשים שים את הרב שלא על מנת לקבל פרס'. וכל שכן שתהיה זו עזות פנים מצד העבד לבקש משפון עבור פרנסתו לפני שהתחיל לעבד את אדונו, ועל זה אמר הכתוב (דברים לב, ו): "הלה' תגמלו זאת עם נבל ולא חכם, הלווא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך". מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "שער הביטחון".

שבע תשובות מונה רבנו בחיי' שיש להשיב לבעלי דעה זו, ומהם נבין את גדל טעותם. ואף שהדברים יראו כארכים, זהו מפני שיש בהם מטרה לשכנע את אותם אנשים לסור

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה רפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה נא לשמור על קדושת הגליון

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

יש לכם שמחה במשפחה?
ברית חתונה בר מצוה

דואר המטלה לקיים סעודת ערים באותו זמן לאנשים שאין להם בתחומה של 400 ש"ח המתכנת ב"סטיבר" החי שותפים לנאכל למעלה מ-1000 ש"ח ומשלים איש להחלמתם

להשתתפות חייו: 03-8000770

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אהד

במשך שנים רבות התמודדו הספרדים ובני עדות המזרח בבקשה קשה בלימוד ספר "משנה ברורה". מחד, אין תחליף למשנה ברורה בביאור דברי מרן השלחן ערוך, וכפי שכתב מרן בהקדמתו ספרו 'ליות חן' [15]. מאידך, לא ניתן להתעלם מכך שישנם מקומות רבים שבהם הכריע המשנה ברורה לפי דעת הרמ"א ומנהגי האשכנזים, מבלי להזכיר שלנוהגים כדעת מרן השלחן ערוך, הדין שונה. ברוב ענוותנותו, לא פילל החפץ חיים שחיבורו הנפלא יחצה עדות ויבשות, ולכן לא הביא בו את פסקי הספרדים [16].

באחד מהכנסים של ארגון 'דרשו', יצא מרן בקריאה נרגשת לבני ספרד ללכת לאור פסקי רבותינו הספרדים, ועורר את הנקודה שספר "משנה ברורה", עם כל מעלותיו הנכבדות, כתב את פסקיו לפי רבותינו האשכנזים, הרמ"א, מגן אברהם, ט"ו וב"ח. אבל אנו שהולכים לפי מרן, עלינו להוסיף וללמוד גם את דעת רבותינו. ובמקום אחר, אמר שיש ללמוד גם משנה ברורה וגם כף החיים, כי יש בזה מה שאין בזה, ויש בזה מה שאין בזה.

וב"ה כיום אכשור דרא, אחר שהושלמה הסדרה הנפלאה "משנה ברורה" עם הערות "איש מצליח", המגישה לפני הלומד הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד, כאשר בשולי גלימתו של המשנה ברורה חונים פסקי רבותינו הספרדים

(החזון והמהפכה מאת הרב עובדיה חן שליט"א).

שאלות ותשובות

מאת הרב"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: מי שנכנס לשירותים ושואלים אותו איזה האם מותר לענות? תשובה: צריך להשתדל שלא לדבר בבית הכסא כלל וכמה טעמים נאמרו בזה ומכל מקום אם יש צורך כגון הפסד ממון או ספק הפסד מותר לדבר בדברים הנחוצים לו. [ברכות סב ע"ב רמ"א ס"ג סעיף ב' שו"ת יביע אומר חלק ח ס"א שארית יוסף ס"ב]

שאלה: האם מותר לנגב הידיים תוך כדי שמברך על נטילת ידיים?
תשובה: לכתחילה לא יתעסק בשום דבר בזמן הברכה ואף לא ינגב ידים אולם מכל מקום אותם הנוהגים כן יש להם על מה שייסמכו.

[ע"י במש"כ הכה"ח ס"י קצא ס"ק טו ובשו"ת יביע אומר ח"ט עמ' קעח וע"י ארחות רבינו ח"ג עמ' קפז שהחזו"א נהג כן כמה פעמים].

שאלה: בבית הכנסת שאני מתפלל יש חלונות שחורים ולכן בלילה זה נעשה כעין מראה האם מותר להתפלל כנגד זה?

תשובה: אסור להתפלל כנגד מראה מפני שנראה כמשתחוה לבבואה שלו וגם כי הדבר מבטל כוונתו אלא שזה דוקא במראה ממש אבל חלון שיש בו השתקפות מותר להתפלל כנגדו ובלבד שיעצום את עיניו שלא יסיח דעתו.

[רדב"ז ס"י קו אור לציון ח"ב עמ' סד שארית יוסף ח"ב עמ' שכו]

שאלה: קניית תפילין חדשות האם צריך לברך שהייתו?
תשובה: אין לברך שהייתו אולם הקונה טלית חדשה מברך שהייתו.

[שו"ע ס"י כב ובילק"י שם ס"א]

שאלה: בכמה ציציות צריך לאחוז בזמן קריאת שמע?

תשובה: מעיקר הדין מספיק לאחוז בשתי הציציות שלפניו ויש נוהגים לאחוז בכל ארבע הכנפות

[ע"י שו"ע ס"י סא ובשו"ת תורה לשמה וע"י בילק"י ס"י כד שמרן זצ"ל נהג לאחוז רק שלפניו].

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

מתוך הספר "המלך דוד"

המפגש עם הכהן הגדול

לאחר שנפרד דוד מיהונתן והחל במסע בריחתו, שם דוד המלך את פעמיו אל העיר נוב, אשר הייתה ממקמת בצפון ים המלח במורדות מדבר יהודה - בין ירושלים ליריחו (ספר שמואל בהוצאת ארטסקרול - טבלאות מפות וציורים עמוד 15). ומדוע הלך דוקא לעיר זו? אלא משום שבעיר נוב התגורר אחימלך הכהן הגדול יחד עם ארון הברית, וזאת לאחר שחרב משכן שילה בימי עלי כמסופר בתחילת הספר, ושם ביקש לשאול את הכהן הגדול באורים ותומים' האם יצליח בבריחתו מפני שאול המלך.

ומובא במדרש (ילקוט שמעוני שמואל א כא, רמז קל), שדוד המלך הגיע לנוב בעיצומו של יום השבת, וכשהוא רעב ואחוז בולמוס היה עליו להתנהג כרגיל עד כמה שניתן וכדי שלא לעורר את חשדו של הכהן הגדול שהוא נמלט, שאם כן הרי שלא ישאל לו באורים ותומים מכיון שאין נשאלים לאדם פרטי באורים

איזהו חכם הרואה את הנולד

ובאמת שהיתה בכך גם אחריות רבה מצד דוד המלך מפני שראה שם את דואג האדומי שעסק בתורה באהל מועד, ומכיון שדוד המלך חשש שמא דואג יבין שהוא נמלט מאחר והוא כן ידע על היחסים המורכבים בינו לבין המלך שאול, על כן אמר דוד (שמואל א כא, ג) "הִפְלֵךְ צִנּוּי דָבָר וַיֹּאמֶר אֶלִי אִישׁ אֵל יָדַע מְאוּמָה". ועוד הוסיף ואמר שיש עמו אנשים הממתינים לו כך שלא יראה כנמלט ולא יסגירו אותו אל המלך, ובה דאג שגם בעתיד כאשר יודע דבר בריחתו, לא יאשימו את אחימלך כמסייע למרידה במלכות משום שלא ידע מאומה על כך.

ומוסיף לבאר רבי משה דוד וואלי תלמיד הרמח"ל (הובא ב'משבצות זהב' שמואל א עמוד שפה) שדוד המלך כלל לא שינה בלשונו, כי כשאמר דוד (שמואל א כא, ג) "הִפְלֵךְ צִנּוּי דָבָר וַיֹּאמֶר אֶלִי אִישׁ אֵל יָדַע מְאוּמָה", כוונתו הייתה למלך מלכי המלכים שציהו להיות מלך ואף נמשח הוא למלכות, שדבר זה היה עליו לשמור כעת בסוד, רק שאחימלך הוא שהבין שמדובר על שאול המלך ובכך הטעה את עצמו.

ותומים, אלא למלך או למי שהציבור זקוקים לו. ואומנם דוד נמשח למלך על ידי שמואל הנביא, אך הדבר נשמר בסוד ולא היה ידוע.

הפגעה מזוהה

וכשראה אחימלך הכהן הגדול את דוד המלך ללא כל ליווי מיד הוא נחרד לבואו, משום שבכל הפעמים הקודמות שבא להישאל באורים ותומים הוא היה מלווה באנשי חיל משרתים ועבדים, ומכיון שהדבר היה חריג תמה וחרד על כך אחימלך. וכתב רבינו יצחק קרא (שמואל א כא, ד) שמפני הסכנה דוד המלך נאלץ לשנות מן האמת ולומר שהוא בשליחות סודית מאת המלך, כשאת אנשיו שלח שימתינו לפניו במקום סודי, ומשום ששליחות זו חשאית נאסר עליו לגלות את מטרתה אף לאחימלך. ואכן בטענה זו השתמש דוד גם כדי להסביר מדוע השאלה באורים ותומים צריכה להתבצע באופן כללי - 'האם אצליח' או 'האם אלך', ומבלי לפרט להיכן ילך או מה הכוונה הצלחה, וזאת על מנת שרק דוד המלך יבין את התשובה ולא הכהן הגדול, ובכך לא יוכל אחימלך להבחין שהוא נמלט.

ניגון אגרום

ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

קו לימוד יומי לנשים ובנות
מתוך ספר
"שער הבטחון המבואר"
מאת הרב יגאל כהן שליט"א
2 - 3 דקות ביום
להצטרפות חייגי:
054-8502066

קו לימוד לגברים
בספרו של
הרב יגאל כהן שליט"א
שיעור קצר של כ-2 דקות
מידי יום
בטל: 077-4017828
שלוחה 52

כבר לד?

משל לאדם שהגיע לבית מלון עם מזוודה מלאת בגדים וחפצים לשהות במקום בשבוע הקרוב, ברגע שנכנס בדלת המסתובבת הגיע אליו עובד מהמלון והציע את עזרתו בנושאת המזוודה, הלה הסכים ברצון. לאחר שעלה עם המזוודה של היהודי את כל הדרך עד לחדרו בקומה השישית אמר: "אני חייב לשאול אותך, מה יש לך במזוודה? היא ממש כבדה!"

ענה לו האדון: "אם היה לך כבד, כנראה שהתבלבלת במזוודה, המזוודה שלי כלל לא הייתה כבדה". מי שסוחב את המזוודה שלו אינו מרגיש את הכובד, זה שלו. אמא שמרימה את ילדה ה"קטן" ששוקל 12 קילו, הוא לא כבד לה כלל, כי זה הילד שלה... אבל 5 קילו תפוחי אדמה זה כבר קשה יותר להרים...

ברגע שמרגישים שקבלת עול תורה ומצוות זה מכביד - כנראה שאנו לא צועדים בשביל הנכון עבורנו! הקב"ה כביכול אומר: "אם כבד לכם, זו לא התורה שלי".

עבודת השם צריכה להיעשות בשמחה, בהנאה, בכיף רצוף ולא במרמור וקושי תמידי.

כמוכן שהדרך לשם רצופה בניסיונות וירידות המוכרחות לצורך וכהכנה לעליות, אך האמונה הפנימית היא הנותנת כוח להתמיר דד, היא המנחמת והמשמחת בכל מציאות שהיא.

אם נדע באותה וודאות שאנו בטוחים שהשמש תזרח מחר בבוקר, שהקב"ה אוהב אותנו לא משנה מה נעשה ומה נפעל הכול יהפוך להרבה יותר קל בעבורנו.

אם נתקרב לבורא העולם מתוך אהבה ולא מתוך פחד מעונשים, נביח כי זכינו במתנה שאין כדוגמתה ונשמח בכל עשיית מצווה שמקורבת אותנו לאבא שבשמיים ולתכלית המיועדת רק לנו.

עבודת הבורא מתוך אהבה היא המחזיקה לאורך שנים רבות, כי אדם שאת אוהבת תרצי תמיד לעשות לו טוב.

אם מכר שאוהב אותך יעשה דברים שאת לא מבינה את סיבתם או שאינך מסכימה איתם,

בכל זאת תמיד תחפשי את הטוב שעומד מאחורי מעשיו. כי כשאוהבים הכול מתגמל.

"על כל פשעים תכסה אהבה" דברי שלמה המלך החכם באדם. על אחת כמה וכמה הקב"ה שהוא לא 'אדם', הוא זה שנותן לנו כל נשימה ונשימה בחסד גמור בלי שום תגמול מצידנו, דואג לתפקוד איברינו כל רגע, הוא מחייה את כל האגרוקסיות עבורנו הילדים שלו.

איך לא נאהב אותו? כיצד לא נודה לו כל היום? ולמעלה מכל ספק שמצוותיו הן הטובות ביותר עבורנו, עבור הגוף והנשמה שהוא לבדו ברא. אישה המרגישה שמצוות הצניעות כבדה עליה, שזה קשה מידי וחם לה מידי כדאי לבדוק מהיכן נובעת עבודת השם והצניעות שלה, האם מפחד או מאהבה לאבא?

צריך לבדוק מהו שורש העשייה. כאשר נעבוד על השורש נתחיל ללבוש חצאית ארוכה יותר בידיעה שזה מה שמשמח את אבא שלי.

שאותו בורא גדול שמחיה אותנו ונותן לנו כל כך הרבה טוב, מסתכל ומזכה לנו, כל בגד יותר צנוע שנקנה יעשה שמחה גדולה בשמיים.

מי לא תרצה לשמח כך את אביה? גם בצעדים הראשונים בדרך התורה יש להבין ולהפנים שהקב"ה לא מחפש להעניש אותנו אף פעם ולא מחכה עם מקל לראות מתי נממד,

אלא הפוך - הוא מחכה ומצפה לכל מצווה קטנה, לכל הבל פה של יהודי, לכל ברכה, אמן, חצאית או כיסוי ראש...

הרב יגאל כהן שזיכה לחיים טובים וארוכים אמר בהתפעלות עצומה שכיסוי ראש בדורנו זהו מעשה ענק ושהקב"ה וכל מלאכי מעלה רוקדים ושמחים מכל אישה צנועה שמתגברת על האופנה הקולקלת של הדור הזה. כל מעשה קטן בדורנו הוא ענק בשמיים.

אל תזלזלי במעשייך, גם אם כל ימיך את בדרך התורה וגם אם הרגע חזרת בתשובה - כולן יקריות וחשובות וכל מעשה שנעשה מקרב את הגאולה!

שנוכה. לרכישת הספר 'תוכו רצון אהבה' מאת מחברת הטור:

054-8491930

כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאנה לשם שמים, אין

סופה להתקיים - יש להבין, מדוע כאשר המחלוקת לשם שמים טוב שתתקיים, הלא מחלוקת היא?

וביאר המפרשים (רבנו עובדיה מברטנורה בפירושו השני), ש"סופה להתקיים", ביאורו שסופה שייצא ממנה דבר טוב וקיים. שעל ידי שזה אמר סברא וחברו התווכח עמו ונחלקים בדבר, מתבררת ההלכה ומגיעים לחקר האמת.

אמנם מניסוח המשנה "סופה להתקיים", משמע שהמחלוקת עצמה סופה להתקיים, ולא רק שיצא ממנה דבר טוב.

ואפשר לבאר באופן אחר, על פי האמור בגמרא (עירובין יג ע"ב): "...שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים הלכה כמותנו, והללו אומרים הלכה כמותנו. יצאה בת קול ואמרה: אלו ואלו דברי אלהים חיים הן, והלכה כבית הלל".

ולכאורה כיצד יתכן שבית שמאי ובית הלל - שניהם צודקים, והלא זה אומר מותר וזה אומר אסור?

וכן יש להבין מה שאמרו שם: "וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים מפני מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותן? מפני שנוחין ועלובין היו". וכי בגלל שהם ענווים צריכה ההלכה להיקבע כמותם?! הלא אדם ענו שאינו חריף ובקי כמו חברו, והחולק עליו חריף ובקי ואינו בעל ענוה כמותו, האם לא תיקבע ההלכה כמו החריף ובקי?

עוד יש להבין, שהנה אמרו שלעתיד לבוא ההלכה תהיה כבית שמאי (ראה פתח עיניים לחיד"ג על משנתו, ועוד ספרים), אך אם האמת עם בית הלל, מדוע לעתיד לבוא ההלכה תהיה כבית שמאי, והלא בית הלל הם אלו שצודקים?

אלא שב"אלו ואלו דברי אלהים חיים" טמון עניין עמוק מאד.

נתאר לעצמינו אדם שנכנס לבניין יוצא, אחריו נכנס אדם נוסף ויצא, וכך ארבעה אנשים. שואלים את כולם: "מה יש בבניין שנכנסתם?" האחד אומר: "יש שם אולם ענק גדוש בשולחנות וכסאות, מוכן ומזומן לסעודה, נראה שיש שם אירוע הערב". השני אומר: "יש בבניין חדרי מגורים רבים". השלישי אומר: "שניכם טועים, הייתי שם וראיתי חנות רהיטים גדולה!". עומד הרביעי ותמה: "הלא כמו עיני ראיתי שם בית מדרש גדול עם היכל וארון קודש, ויושבים חמשי מאות איש ולומדים תורה".

והנה התברר שבבניין ישנן ארבע קומות. האחד נכנס לקומה הראשונה וראה אולם, השני לקומה השנייה וראה חדרי מגורים, השלישי נכנס לקומה השלישית וראה חנות רהיטים, בעוד הרביעי ראה בית מדרש. נמצא שכולם צדקו, איש איש בקומה אחרת.

כך גם בתורה יש קומות שונות, וכל קומה אמתית לכשעצמה, וזהו "אלו ואלו דברי אלהים חיים", אלא שהשאלה מהי ההלכה למעשה.

הנה שמאי היה בודאי גם הוא בעל ענוה ולימד את תלמידיו ללכת בדרכי הענוה ולכבד כל אדם (כגון דבריו לעיל לפי פ"א משנה טו), אולם כאשר ראה שהדבר מנוגד לאמת, עמד על האמת כפי שהיא ובכל תוקף. לפי שדעתו הייתה שיש להראות את האמת כפי שהיא עמל לעוטפה, ומי שאינו רוצה להתיישר על פיה יזוז הצידה. כמסופר בגמרא (שבת לא ע"א), שבא נכרי לפני שמאי, אמר לו: "אירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה, כשאני עומד על רגל אחת". ובמילים אחרות: "אני יודע שתורת ישראל היא תורת האמת, אך אין לי סבלנות להשקיע במימדה. לכן אגמול את כל האגרוקסיות עבורנו".

"דחפו שמאי באמת הבניין (מקל מידה) שבידו". הראה לו במקל שבידו תנועת סילוק שילך.

הלך אותו גר להלל הזקן, אמר לו: "אירני על רגל אחת". אמר לו: "דעלך סני - לחברך לא תעביד [מה ששנאוי עליך לא תעשה לחברך]. זו היא כל התורה כולה. ואידך, פירושה. זיל גמור [ושאר דברי התורה, הם פירוש הכלל הזה, לך ללמוד]".

ומבאר רש"י (שם ד"ה דעלך), שהסביר הלל לגר, שהחבר נקרא רע, וגם הקב"ה נקרא רע, ככתוב (משלי כו, י): "רעך ורע אביך אל תעזב". לפי שהגם שהקב"ה הוא מלכו של עולם, אוהב הוא את האדם כאהבת איש את רעהו. ומאחר שלאחר כך אינך עושה מה שמצטוו, קל וחומר שלא תעשה דבר שמצטר את הקב"ה. ועתה לך ולמד את מצוות התורה כדי לדעת מה גורם צער ומה משמח את רעך - את הקב"ה.

ועוד הביאה גמרא שם מעשים נוספים בגרים שבאו לשמאי עם בקשות משונות ודחאם, והלל התנהג איתם בסבלנות כפי דעתם עד שהבינו וקבלם. ליימים נפגשו כל הגרים האלה, ואמרו: "קפדנותו של שמאי בקשה לטורדנו מן העולם, ענוותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה".

והנה ברור, שמצד האמת, הצדק עם שמאי. שהרי אם אין לגר סבלנות ללמוד תורה, וכי מי ביקש להתגייר? אלא שההלל סבר: אמנם זו האמת, אבל עדיין המשיח לא הגיע כדי שנוכל לדרוש מכל העולם לחיות כבר בתחילת דרכם על פי האמת המוחלטת, ולכן עלינו להתנהל בחכמה ובסבלנות מול הטועים, למצוא פתרונות שונים ולקרבתם, על אף שמצד האמת היו ראויים לדחייה.

לפיכך, בעולם העכשווי הלכה כבית הלל, משום שעל אף שמצד האמת צדק שמאי בגישתו, אולם כל זמן שאנו נמצאים לפני ביאת המשיח, הלכה כמו הלל, שהרי עדיין יש יצר הרע בעולם ובני אדם אינם מתוקנים, ויש ללכת איתם בדרכי הענוה. אולם בימות המשיח, כאשר כל העולם יגיע למידת האמת, תהיה הלכה כשמאי, שהרי "קומת" ימות המשיח, שהיא מידת האמת - שמאי צודק.

וזהו ביאור מה שיצאה בת קול ואמרה על מחלוקת בית שמאי ובית הלל: "אלו ואלו דברי אלוקים חיים", ששניהם צודקים רק השאלה באיזו תקופה.

ולפיכך גם בענייני הלכה, בית הלל שענווים הם, פסיקתם מכוונת לאמת הנכונה לקומה זו של העת שפלני ביאת המשיח, ולעתיד לבוא - תהיה ההלכה כבית שמאי.

מעתה יתבאר נפלא האמור במשנה "כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים" - דהיינו שני הצדדים יתקיימו ההלכה למעשה. לפי ששני הפסקים צודקים ונכונים הם, וכל אחד מהם יתקיים לפי הרובד והקומה של אותה תקופה.

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הפרהים שנקנו מנעו הפגנה קשה

בפרשת השבוע מזכיר ענינו של המחלוקת של קרח ועדתו, לא פתוב מחלוקת קרח ומשה, כי משה לא היה עניין בכלל. זה יסוד גדול במחלוקת האם אתה צד או לא, אתה יכול לומר את דעתך בצורה מכבדת ולא להיות צד במחלוקת ולא

להלחם בדרך פזו או אחרת להיות עבד ה'. מה חפשו קרח להתגדל, מה חפשו עדת קרח - את האמת שהיא לשם שמים כפיכיל, קרח הצליח לשכנע אותם שהוא עושה לשם שמים, אבל הם לא תפסו נכון את הדברים ואבדו את עולמם, ועד היום הם צועקים משה אמת ותורתו אמת. כי חלק מהאמונה זה בה' ובחכמתו. זה הבסיס לשמירת התורה המשך בעמוד האחרון

והיהדות. ספר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א רבה של שכונת רמת אלהן גני ברק: מאז הוסדה של שכונת רמת אלהן נתקלו כמה פעמים במוכרי פרחים שבאו בעצומה של שבת-קדש והציעו את מרפלתם בכביש גדה הסמוך לשכונה. הגאון הרב מרא דאתרא ומתפללי בתי הפנסיות יצאו אל הכביש כדי למחות נגד חלול השבת. הדרך המבוקרת היא, מחשש חלול שבת של המוכר בנסיעתו, לבוא אל מוכר הפרחים בהצעה שלא יוכל לסרב לה, והיא, שיפטיק עתה למכר, וישאיר את הרקב במקום, ולאחר השבת יבוא, ויקבל את דמי הרוח שחשב להרויח במכירת הפרחים. ואמנם, מעקר הדין אין מחיבים לעשות זאת, ואפשר לגרשו מן המקום, למרות שישע ברכבו, כי החובה המוטלת עלינו היא למחות על חלול השבת בפרהסייה, ואין לחוש שמא על ידי ההפגנה הזו יגרם חלול שבת על ידי המוכר, וכמו שכתב בשו"ת מהרי"ל דיסקין קו"א סימן קמ"ה. מספר הרב שליט"א: שבאחת ההפגנות נגד מוכרי הפרחים, כאשר התושבים

יצאו אתי לכביש גדה, הבחינה הרבנית ע"ה (בתו של מרן הרב אלישיב זצ"ל) בעיניה החדות שהתפשטים שהתאספו מסביב הזעיקו את המשטרה. לא עברו כמה דקות ולמקום הגיעו גם שחקני פדורגל שעזבו את המגרש, ובאו ללחום נגדנו. התייצבה הרבנית מרחוק, ושלחה אלי שליח לאמר: לעשות חיבים, אבל אין חיבים לנצח. את מי אתם רוצים לנצח, את המשטרה?! את שחקני הפדורגל?! שמעתי בזאת דעת תורה צלולה וברורה מאד. ומה היה לבסוף? הלכנו ורכשנו את כל הפרחים במחיר שדנש, הבאנו את המוכר לביתנו, והרבנית פתחה את הארון ואמרה למוכר 'כאן נמצא הכסף'... וכשראו שחקני הפדורגל שאנחנו משלמים לו את כל הכסף, התלהבו, והתרו בו שאם יבוא לכאן שנית למכר פרחים - 'יטפלו' בו כהגון... מה שמועה שמעו ובאו? - שאין כאן מטרה לנגח ולקנטר, אלא להביע את קאב לבם של יהודים למול חלול השבת. אחי ורעי הביטו אל מעשה הוד ונורא זה שיש בו כדי לחנך אותנו גם במחלקת שהיא לשם שמים, כמה זהירות כמה רגישות כמה התבוננות ולא חס ושלום כפיכול בשם השמים להלחם ולהרס את כל היהדות שלנו.

אתם מחפשים כבר הרבה זמן רב שימסור שייער בין מנהל לערבית?

אתם כבר הרבה זמן רוצים לארגן שייער אצלכם בבית אבל צריכים רב שימסור שייער טוב?

פתחתם מדרשה וצריך אברכים שמבינים בקירוב?

הרב יצאל בן ובחודי תלמידיו
הכשרה עבורכם צוות ענק של אברכים תלמידי חכמים, שמשמש שיטתו לבוא ולהשפיע ולחפץ את אור השם והדעה הקדושה בדרכי הענינה והחיות של הרב יצאל בן

לפרטים והזמנות
055-6727448

שותפים!
בשעה טובה קיבלנו היתר לעוד שתי קומות!

ולכם יש אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום

מטר 36x400
חצי מטר 36x200
אמה 36x100

ניתן להבטיח להצלחת הפרויקט שלכם

צרו קשר:
03-8000770

שמירת הלשון
מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

"כבר את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך" (שמות י"ב)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים. נשאלתי מאת בחור יקר, שעושה את תורתו עיקר שזכה לחזור בתשובה, ויושב והוגה בתורה שהיא לו לאורה. שכמעט כל פעם שהוא חוזר מהישיבה לשבת אל ההורים, הוא שומע אותם מדברים לשון הרע על פלוני, ורכילות על אלמוני. ונפשו בשאלתו אם צריך הוא לחשות, ומה עליו לעשות? כותב החפץ חיים (כלל ח' הלכה י"ד) בשם תנא דבי אליהו, שאם אדם רואה ושומע את אביו ואמו מדברים לשון הרע, מלבד מה שמוזהר הבן שלא לקבל את מה שאומרים, צריך גם להשתדל בכל עוז לדחות את הדברים. ואף שכתב החפץ חיים שבמקרה כזה יניח אצבעו באזניו (כלל ו' הלכה ל"ה) מסתבר שכאשר יש כאן מצות כיבוד אב ואם, לא העמידו חכמים את דבריהם. וכל שכן במקום שהדבר יכעיסם, שודאי לא יעשה כן בפניהם. (חוט שני כיבוד אב ואם עמ' רצ"ד).

ומכל מקום כותב החפץ חיים (באר מים חיים שם), שצריך הבן בדרך של כבוד, ובלשון של הוד, למנוע את אביו ואמו מדבר לשון הרע. ולא יאמר להם: "אבא ואמא עברתם על דברי תורה", אלא יאמר להם בלשון רכה: "אבא ואמא היקרים! אפילו אם הדברים שאתם אומרים על פלוני ועל אלמוני זה באמת מה שקרה, מכל מקום הרי כתוב בתורה שיש כזה משום לשון הרע. וינסה לצדד בזכותו ולפאר את דמותו, כדי שיפסיקו הוריו לדבר בגנותו. יהי רצון שזנוכה תמיד לכבד את הורינו ולעשות רצון בוראנו אמן ואמן

ניתן לשמוע היוזק קצר (ברכה והוצי) מדי יום ביזמו בחילול שמירת הלשון, בטל: 077-222069 שלושה 3 ואחר כך הקש 1. שמועו והדי נפשכם! כמו כן ניתן לקבל הומור (מיוחד) ליחסי הימים בשמירת הלשון בטל: 052-768-3816.

פניני הדף היומי
מאת הרב ג' ירון מרדכי זכאי שליט"א

זיקנה מאייה גיל

כיון דאפילג אפילג (גיטין דף כ"ה)
בסוגייתנו אנו לומדים על דין שליח שנשלח להביא גט לאשה מבעלה שנמצא בחו"ל, שאף שהבעל זקן או חולה, אין חוששין שהבעל מת והתבטלה השליחות. וביארה הגמרא בתחילה, שאם הבעל הגיע לגיל שמונים שנה, יש לחשוש שאיננו בחיים, מכיון שלא כל אחד זוכה להגיע לגיל זה, וכפי שכתוב בפסוק בתהילים: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה". וממשיכה הגמרא ואומרת, שאם הבעל הגיע למאה שנה, כיון שזכה והפליג, דהיינו שהאריך ימים יותר משאר בני דורו, לא חוששים שהוא מת. והנה נפסק בשו"ע {אבן העזר סימן ט"ו}, לגבי אשה שנישאה פעמים ומתו שני בעליה, לא תינשא שוב, שמא ימות בעלה השלישי, והיא נקראת אלמנה קטלנית. אלא שהבית שמואל כתב לחלק, שאם אחד מהבעלים שמתו היה זקן, במקרה כזה אנחנו מקילים ואומרים שאינה נחשבת קטלנית, ולא תולים שהוא מת בגללה, אלא משום שהגיע לגיל זיקנה. ודנו הפוסקים שם, ממתי אנחנו מחשיבים את הבעל שהגיע לגיל זיקנה. בספר חכמת שלמה כתב להוכיח מסוגייתנו, שמגיל שמונים נחשב זקן, ויש פוסקים שכתבו להוכיח מהמשנה במסכת אבות {פרק ה' משנה ב'}, בן שישים לזיקנה, ורואים שמגיל שישים כבר נחשב זקן. אולם החתם סופר בתשובה {חלק אבן העזר סימן כ"ג} דחה פירוש זה, משום שאנו רואים לגבי האמורא אביי, שחי שישים שנה, כפי שרואים בגמרא ראש השנה {דף י"ח}, ואשתו של אביי, שנפטרו שני הבעלים שהיו לה, היתה נחשבת קטלנית, כמבואר בסוגיא בכתובות {דף ס"ה}, ולא מחשיבים את בעלה אביי כזקן. ולכן כותב החתם סופר שגיל זיקנה נחשב מגיל שבעים.

ונצטוונו בתורה מצוה חשובה "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן", והמצווה היא כשרואים זקן צריך לקום מפניו {צריך לחנך את הילדים כבר מגיל קטן בקיום מצוה חשובה זו}. וגם כאן ישנה מחלוקת בין הפוסקים, ממתי נחשב זקן. שמלשון המשנה באבות "בן שישים וזיקנה וכן שבעים ושיבה" משמע, שגיל שיבה זה גיל שבעים. {שכן זיקנה המוזכרת במשנה היינו תלמיד חכם, זה שקנה חכמה}. אולם שיטת זוהר הקדוש, וכן פסק האר"י, שכבר מגיל שישים צריך לקום. אמנם הגרע"י זצ"ל כתב בספרו שו"ת יחיה דעת {חלק ג' סימן ע"ג}, שהלכה כהתלמוד בבלי שאין שיבה פחות מגיל שבעים, והוסיף שהיכן שיש ספק אם הגיע לגיל שבעים, צריך לקום, כיון שזוהי מצוה מן התורה, וספק תורה להחמיר. שבת שלום

המועני לרכוש את הדיסק אונקי על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העילמי 24 שעות ביממה 055-9302663

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה